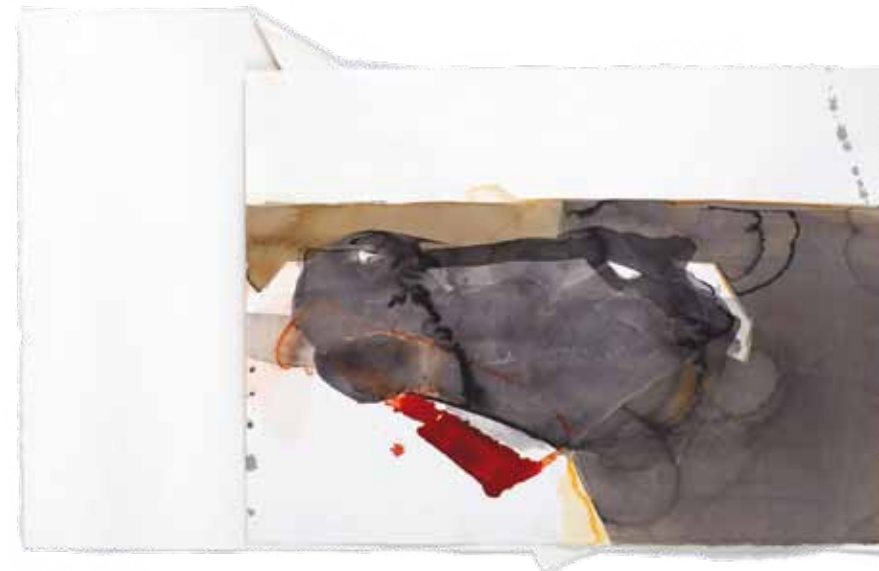

בתערוכה מוצגות עבודות של ארבע אמניות, המקיימות ביניהן דיאלוג. **אלחנדרה אוקרט** דורית רינגרט חולקות תפיסה פילוסופית של חיפוש אחר מהות הדברים ומתייחסות לנסתר ולסודי; **קטיה אויחרמן** עוסקת בצמצום ובהפשטה ובוחרת בעיגול כמרכיב מרכזי בעבודתה; ואילו עבודותיה של **אנה אפשטיין** עוסקות בהשתקפות מעורפלת של הקיום היומיומי. היצירות מתאפיינות במתח מתמיד בין פרישה גלויה לבין עיטוף, בין דו-ממד לתלת-ממד, וקיים בהן עיסוק בולט בממדים של סוד, פנימיות ומסתורין. לכולן משותף העיסוק במצע עבודה אשר מתחולל בו תהליך של שינוי צורה ועיוות. הצבתן של העבודות בחלל יוצרת מרחב של הדהוד הדדי ומכלול בעל קשרים פנימיים.

דורית רינגרט יוצרת ואוספת תבניות או פרגמנטים שלהן. עבודתה החלה כאשר יצרה ראש סוס, ועליו יצקה גבס במטרה ליצור תבנית. יופיו וכוחו של הסוס נקשר לחלום שחלמה האמנית ובו הופיעה אישה עם שמלה פרחונית רכובה על סוס נדנדה עשוי עץ. הסוס של רינגרט מעלה אסוציאציות גם לזמן עבר ולסוס הטרויאני שטמן בחובו סוד. בעקבות תבנית ראשו של הסוס, יצרה רינגרט תבניות נוספות ועשתה שימוש באבנים ובשברי כדים שעמדו על שולחן העבודה. במהלכים אלו ביקשה האמנית להתמקד בתבניות הריקות, בטרם נוצק בהן נוזל אשר עתיד להתקשות ולהתהוות לכדי צורה. משסיימו את ייעודן, התבניות, אשר על פי רוב מושלכות עם סיום תפקידן, מוצבות כאן כממתינות; הן יוצרות תמונה של טבע דומם, כמעין מקבץ ארכיאולוגי קטן, המעיד על נקודת המוצא של

אלחנדרה אוקרט יוצרת עבודות על גבי נייר פרגמנט. הצורות המופשטות מורכבות לעתים רק ממשטחי צבע אחד על גווני הרבים. נוסף על עיסוקה בציור, האמנית יוצרת אובייקטים המתהווים משכבות צבועות ומגולגלות של נייר פרגמנט. לעתים הניירות המגולגלים מונחים בתוך קופסאות פרספקס אטומות אשר כמו מגוננות על הסוד המוסתר. אוקרט עוסקת בעבודותיה בתכנים רוחניים וקבליים בשפת ביטוי מינימליסטית. בכך יצירתה מזכירה במעט את יצירתם של אמני המזרח הרחוק, המבקשים לכטא תחושת אחרות עם הטבע. פעולת הציור שלהם הופכת לתרגיל רוחני, שבמהלכו האמן שוקע בהתבוננות אל נפשו פנימה ומצפה בשיאו הארה.

בדומה לכך, אוקרט מדמה את שלבי השיא ביצירתה לרגעי הבריאה, שאותם היא מכנה "רגעי קדושה". בהתאם לתחושותיה, יצירתה נראית בדרך כלל שקטה, מינימליסטית והרמונית. בעבודותיה של אוקרט בולטת החומריות של נייר הפרגמנט. כיוון שנייר זה נוטה לדחות את הצבע המימי ולפורו, הוא מתעוות ומקבל נפח. בסוף התהליך הדף השטוח והחלק הופך למחוספס ולמנופח. כמו כן, ביצירותיה של האמנית בולטים מרכיבים צורניים עגולים, לצד אלו הקווים. על פי הקבלה, העיגול טמון באות "ס", הכול שווה במעגל, המייצג את האדם המתעלה וקרב לעצמו מתוך בחירה אישית לחולל בחייו שינוי מהותי. "לעגל" פירושו לשחרר את המחשבה ולהשקית את ה"דיבור הפנימי" תוך כדי הנעת הידיים. בדומה לאבן הנוקת אל מים שקטים וכך יוצרת גלים המתפשטים מהמרכז החוצה, כך התנועה המעגלית של היד יוצרת תנודות בגוף. כמו המעגל, גם תהליך היצירה הוא ללא התחלה, אמצע וסוף. המעגל פירושו שלמות, רועג ותנועה; הוא מייצג עשייה רכה ועוטפת, פעולה ראשונית, בסיסית, פשוטה ואמיתית. דומה כי מרכיב זה מיטיב לשקף את היסוד הרוחני ביצירתה של אוקרט.

הגלריה העירונית לאמנות

מרכז התרבות ע"ש מ. סמילנסקי, רחובות

עריית רחובות, אגף חינוך, תרבות נוער וספורט

קרן רחובות

בתמיכת מנהל תרבות, משרד התרבות והספורט - מחלקת אמנות פלסטית

עריכת לשונית: ירון דויד | עיצוב והפקה: דן שחם

אוצרת ומנהלת הגלריה: אורה קראוס artora@rehovot.muni.il

נדפס בע"ר. הדפסות ינואר 2011

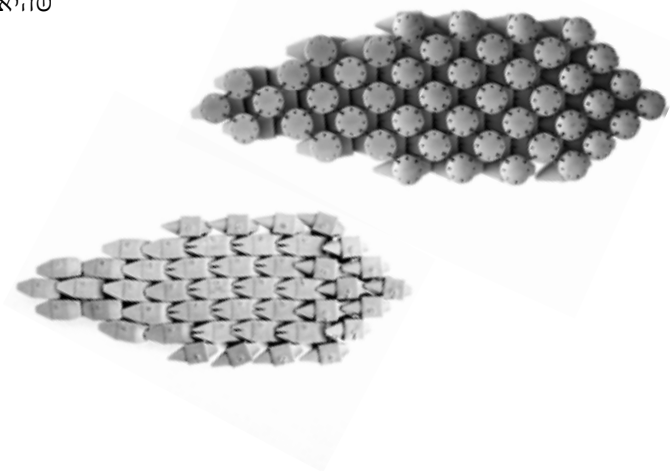
קטיה אויחרמן - תחכים 2010

קטיה אויחרמן יצרת סדרה של מגורות עשויות נייר פרגמנט, המתבססת על דימוי של תיאטרון הקולוסיאום ברומא. הסדרה נוצרה בחיתוך לייזר המתבסס על מגורת נייר ידנית. הקולוסאום נראה כצללית תחרה ארכיטקטונית מבתרת או מכבנה תלת-ממדי שנפתח לעומק במרכזו. הצדדים נראים כצורה המתפצלת לקווי מתאר ולקווי חיתוך דקים, ואילו מרכזו של העיגול מושך את המבט כמעין פוקוס לעינו של המתבונן.

העבודה המרכזית מבוססת על דימוי של תיאטרון האפי-דארוס ביוון. היא מוצגת בפניה בחלל, נפרשת כלפי מטה כתחרה, וניתן להקיפה משני צדדיה. המכונה הפרגמנטרי של התיאטרון, כפי שנגלה בתצלום, עורר את סקרנותה של האמנית בניסיון להבין את האפשרויות להשלימו. מלאכת החיתוך יצרה צורות פרגמנטריות. הפירוק וההרכבה הפכו את הנייר הדו-ממדי השטוח לנייר תלת-ממד אוורירי פרוש בחלל. התיאטרון בנוי משורות של מושבים היורדים מטה אל במה עגולה. במהלך ההסתכלות בהם נוצרת מעין תנועה גלית של מבט דמויני אל העבר

אנה אפשטיין - עור של לוויתן 2010, פליו, ציפוי ניקל

אנה אפשטיין שונה מיתר האמניות במצע שבו היא משתמשת. היא יוצרת אובייקטים עשויי פח ומתכת ומבצעת בהם פעולות של קידוח, ניסור וליטוש.

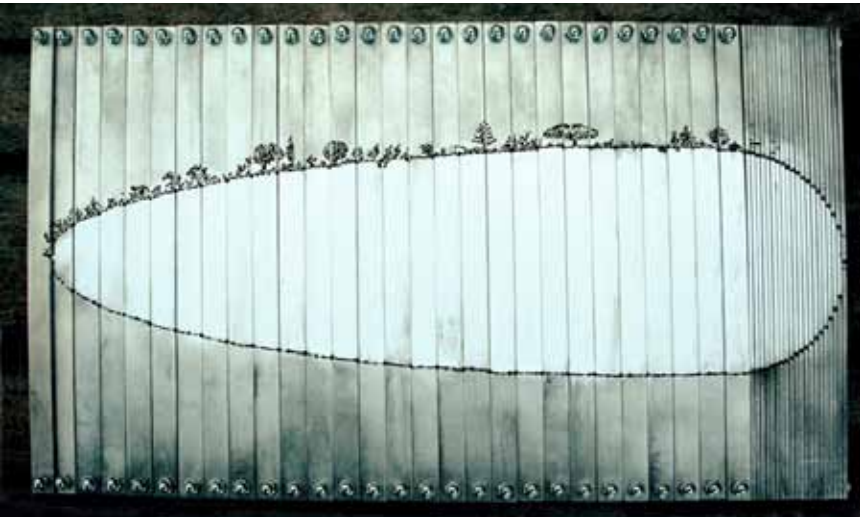
החלקים המלוטשים הופכים לאובייקטים ייחודיים ומבריקים דמויי מראה; לעומת זאת, החלקים שאינם מלוטשים יוצרים מעין טקסטורה מופשטת או דמות נוף. הקטעים החלקים והקטעים המחוררים נשזרים זה בזה ויוצרים אובייקטים אמנותיים יוצאי דופן. בתערוכה בולטים מספר אובייקטים קטנים ומלוטשים, שהם אלוגיים לחפצים המצויים בביתה של האמנית, ולמעשה ככל בית.

סיכה לשער 2010, כסף, עבודה יד

עבודתיה של אפשטיין מייצגות את קיומה היומיומי האישי, הנרקם מפעולות שגרתיות, מפרגמנטים קטנים המתחברים זה לזה במשך היום ויוצרים יחדיו הוויית חיים שלמה. כך, למשל, בעבודות מופיע ייצוג של "הפעולות הרוטטניות של הבוקר", בעת שהאמנית מתבוננת בנוף הנשקף מחלונה, ניגשת למראה, מביטה בדמותה, אוספת את שערה ונועצת לתוכו סיכה מוכספת; לצד זאת, מיוצגות ביצירתה "הפעולות הרוטטניות של הערב", בעת שהיא חוזרת מהסטודיו, מתבוננת בנוף

אנה אפשטיין - מראה 2010, אלומיניום

בעבודותיה מופיעים אובייקטים דואליים ובעלי תפקוד שונה בו-זמנית: מסרק שהוא גם ראי, ציור נוף שהוא גם חלון, וכן ראי קטן שהוא גם תכשיט. ככלל, עבודתה של אפשטיין קשורה לעולם הצורפות, ולכן היא יוצרת אובייקטים בעלי מאפיינים אורנטיים.

שרידים ארכיאולוגיים ועם חיקוייהם; אקרט מחוברת לתרבות המזרח הרחוק; ואילו אפשטיין מתעסקת בסביבת היומיום, בהסתכלות ישירה אל המראה, המייצגת בו בזמן את האמת ואת האשליה. נראה כי כל האמניות מגלות עניין בפיסיקיות ובדפורמציה של חומר, בשל עיסוקן בגבול החמקמק בין המציאות ובין הממדים של האשליה או המסתורין.

החשוך מחלונה, ניגשת למראה, מתבוננת בדמותה, ושולפת החוצה את הסיכה מתוך שערה. למחרת חזרת האמנית על אותן פעולות בדיוק נמרץ. אפשטיין עוסקת בהשתקפות אישית ובמבט על העצמי. היא מתייחסת לראי שיש בו סוד ומסתורין, אמת ושקר גם יחד. הראייה נתפסת ככלי אבחנה בלתי שלם, העלול לעוות, לגלות דברים רבי משמעות. כללי האשליה וכללי הפרספקטיבה הם בעלי מקור זהה, אומרת האמנית.

כמבט על מכלול העבודות נדמה כי כולן עוסקות בעיבוד הצורה ויצרות מעין אשליה אופטית. שלוש מן האמניות עוסקות בכך באמצעות עיבוד של חומרים רכים, ואילו אחת מהן עושה שימוש במצעים קשים. עבודותיהן עוסקות בסמלים המקיימים דיאלוג עם תרבויות שונות. אויחרמן ורינגרט מתכתבות עם

נעמק נפרע

קטיה אויחרמן · אלחנדרה אוקרט · אנה אפשטיין · דורית רינגרט